

El gosset perdut

La Jana és una nena de **5 anys** amb uns ulls molt brillants i un somriure que il·lumina el barri. Un matí, mentre jugava al parc amb el seu **gosset Toby**, aquest va sentir una papallona i va sortir corrent darrere seu.

—*Toby? On ets?* —va preguntar la Jana, mirant a tot arreu.

Però en Toby no hi era.

La Jana va començar a preocupar-se. Caminava pel parc amb passos petits i ràpids, cridant el nom del seu amic pelut. Quan estava a punt de plorar, va aparèixer un **policia molt bo i amable** anomenat agent Martí.

—Hola, Jana —va dir amb veu suau—. Veig que busques algú. Et puc ajudar?

La Jana, amb els ulls una mica plorosos, va assentir.

—He perdut en Toby… És el meu millor amic.

L'agent Martí es va ajupir per quedar-se a la seva alçada.

—No pateixis. Si treballem junts i no ens rendim, segur que el trobem.

Van començar a buscar plegats: darrere els gronxadors, sota el tobogan, al costat de la font. L'agent Martí preguntava als veïns, i la Jana escoltava molt atenta.

Fins que, de sobte...

—*Guaau!* —va sonar a prop d'un arbust.

—Toby! —va cridar la Jana corrent cap al so.

Allà era, amb la cua movent-se ràpid i una papallona reposant-li al nas!

La Jana el va abraçar ben fort.

—Gràcies, agent Martí! —va dir somrient.

—Ho has fet molt bé, Jana. No t'has rendit i has demanat ajuda quan ho necessitaves. Això és ser molt valenta.

La Jana va tornar a casa feliç, amb en Toby enganxat a les seves passes.